

BIBLIA PENTRU COPII

**ISTORISIRI DIN
VECHIUL ȘI NOUL TESTAMENT**

adaptate de
**Societatea Biblică Interconfesională
din România**

Istoria poporului lui Dumnezeu

VECHIUL TESTAMENT

La început...	6	„Trăiască regele David !“	91
Adam și Eva		David și Batșeba	
Corabia lui Noe	9	Profetul Natan	
Turnul Babel	13	Răzvrătirea lui Abesalom	
Avraam și Lot	15	Înțeleptul rege Solomon	97
Încercarea credinței lui Avraam	18	Regina din Saba	
Căsătoria lui Isaac	20	Solomon zidește	
Isav/Esau și Iacov – fiii gemeni		Templul din Ierusalim	101
ai lui Isaac	23	Proorocul Ilie	105
Iosif și frații săi	29	Regele Ahab și via	111
Moise și chemarea lui Dumnezeu	37	Povestiri despre Elisei	113
Faraonul refuză rugămintea lui Moise	40	Casa din Sunem	
Istorisirea despre cele zece plăgi		Vindecarea lui Neeman	
Ieșirea din Egipt		Ioas, copilul-rege	119
Mana în pustiu	44	Invazia asiriană	123
Cele zece porunci	47	Regele Iezechia/Ezechia	
Cortul lui Dumnezeu	50	și profetul Isaia	
Răzvrătirea	55	Descoperirea regelui Iosia	129
Cele douăsprezece iscoade		Ieremia și căderea Ierusalimului	132
Rahav și iscoadele	58	Profetul Iezechiel/Ezechiel și exilații	138
Cucerirea cetății Ierihon	60	Profetul Daniel	141
Israel în țara promisă	63	Chipul de aur	
Ghedeon	66	Ospățul lui Belșatar (Baltazar)	
Puternicul Samson	69	Complotul împotriva lui Daniel	
Rut își părăsește țara	72	„Înapoi, acasă, spre Ierusalim !“	148
Fiul Anei	75	Ezdra/Ezra și Neemia	
Samuel și primul rege al israeliților	80	Complotul eșuat	154
Ciobănașul David și uriașul Goliat	83	Regina Estera	
David și Ionatan	87	Fuga de porunca lui Dumnezeu	158
Povestea lui David și Ionatan		Profetul Iona	

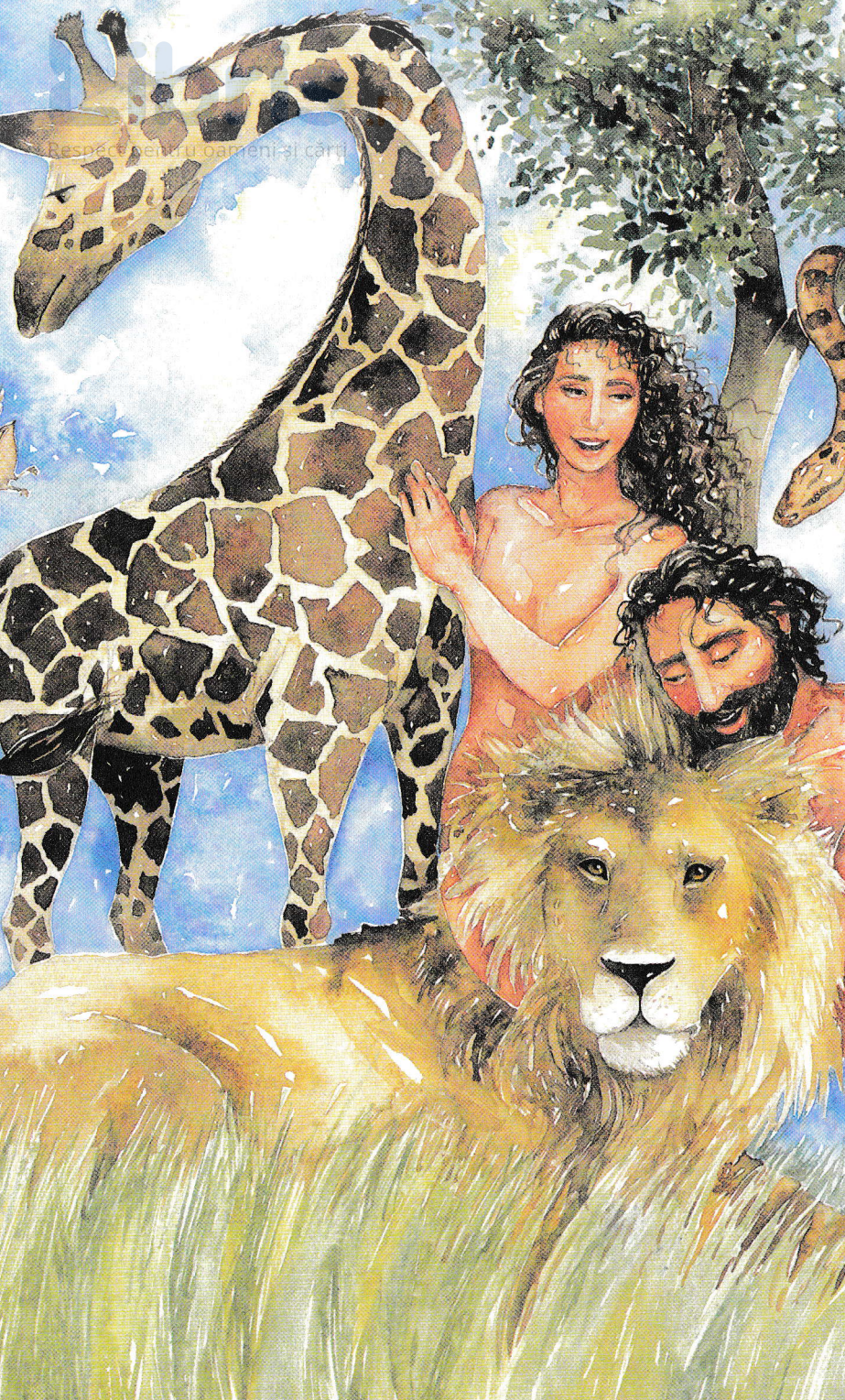
Istoria lui Iisus Hristos și a ucenicilor Săi NOUL TESTAMENT

O fecioară numită Maria	162	Minunea înmulțirii pâinilor	
„Numele lui este Ioan !”	164	și peștilor	207
Ioan Botezătorul		Schimbarea la față	208
Nașterea lui Iisus	167	Fiul risipitor	210
Magii de la Răsărit	171	Fariseii și întrebările lor	212
Iisus în Templul din Ierusalim	175	Marta și Maria. Învierea lui Lazăr	215
Ioan Botezătorul. Chemarea		Pe drum spre Ierusalim	218
la pocăință	177	Orbul Bartimeu și Zaheu vameșul	
Iisus la nunta		Intrarea lui Iisus în Ierusalim	221
din Cana Galileii	181	Cina cea de taină. Trădarea lui Iuda	223
Cei doisprezece Apostoli		Judecarea și condamnarea lui Iisus	227
ai Mântuitorului Iisus Hristos	182	Învierea lui Iisus	232
Predica de pe munte	184	Pogorârea Duhului Sfânt	238
Vindecarea omului paralizat	189	Vindecarea unui olog.	
Potolirea furtunii	191	Arestarea lui Petru și Ioan	240
Iisus la Ierusalim	192	Ștefan, primul martir creștin	242
Neînțelegeri cu privire la Sabat	195	Pavel se alătură creștinilor	244
Tăierea capului lui Ioan Botezătorul	197	Apostolul Petru și sutașul Corneliu	246
Credință și iertare	198	Călătoriile misionare	
Păstorul cel Bun	200	ale Sf. Apostol Pavel	249
Învierea fiicei lui Iair	202	Arestarea și naufragiul	254
Împărăția lui Dumnezeu	204		

Istoria poporului lui Dumnezeu

VECHIUL TESTAMENT

Începem cu începutul,
înainte de a fi fost creată lumea.
La început a fost doar Dumnezeu.
El a creat lumea și tot ce există în ea.
El i-a creat pe primii oameni,
iar când lucrurile au început să se îndrepte spre rău,
El a pregătit un plan de salvare a lor.
Dumnezeu a ales un om,
și prin el, un popor,
și din acest popor s-a născut Mântuitorul lumii.
Biblia conține o colecție impresionantă de istorisiri.
Ea rămâne, totuși, o singură carte.

Respect pentru oameni și carti

La început...

Demult, la începutul tuturor lucrurilor, Dumnezeu a creat lumea noastră. El a făcut soarele, pentru a lumina ziua, luna și stelele nopții. El a făcut cerul, pământul și marea.

Dumnezeu a făcut păsările cerului, peștii care înoată în ape și animalele de pe uscat. Apoi, Dumnezeu a privit în jur la tot ceea ce a creat și a văzut că toate erau foarte bune. Lumea era pregătită pentru oameni, așa că, după ce a creat totul, Dumnezeu i-a creat și pe ei, pe Adam și pe Eva, primul bărbat și prima femeie.

Dumnezeu le-a încredințat lumea, să îngrijească de plante și copaci, de păsări, de pești și de toate celelalte animale. Le-a dăruit și un loc minunat în care să trăiască.

Acolo curgeau râuri răcoroase și creșteau copaci umbroși plini de fructe bune de mâncat. Locul, frumos ca o grădină, s-a numit Eden.

Adam și Eva erau fericiți. Un singur lucru i-a rugat Dumnezeu să nu facă niciodată: să mănânce din fructul unui anumit pom – „pomul cunoștinței binelui și răului”. Dumnezeu le-a spus că, în ziua în care vor mânca din fructul lui, vor muri. Adam și Eva trăiau ca prieteni ai lui Dumnezeu și ascultau de ceea ce le spusese El.

Dar exista cineva care voia să distrugă lumea minunată, creată de Dumnezeu...

Într-o zi, pe când Eva trecea pe lângă pomul cunoștinței binelui și răului, a auzit vocea ademenitoare a șarpelui:

„Ia privește, ce frumos și bun este acest fruct ! De ce nu guști ? Fructul te va face mai înțeleaptă. Dacă vei gusta din el, vei fi la fel ca Dumnezeu...”

Eva a ascultat vocea mieroasă a șarpelui, care a semănat în inima ei îndoiala față de Dumnezeu, a întins mâna

a luat fructul și a mâncat. Apoi i-a dat și lui Adam, care, văzând că Eva nu pățise nimic, a mâncat și el.

Din acel moment lucrurile au început să meargă rău. Dumnezeu a știut imediat ce au făcut Adam și Eva, pentru că nimeni nu-I poate ascunde Lui ceva.

Din acel moment, Adam și Eva n-au mai fost prietenii lui Dumnezeu și El i-a alungat din grădina Edenului. Au trebuit să părăsească locul unde fuseseră fericiți, unde trăiseră și vorbiseră direct cu Dumnezeu. Un înger cu o sabie de foc păzea intrarea în Eden, pentru ca ei să nu se mai poată întoarce acolo.

De acum înainte trebuiau să muncească pentru hrană. Au aflat ce este durerea. Dar, mai rău era că avertizarea lui Dumnezeu se adeverea: începuseră să îmbătrânească și, au înțeles că vor muri.

După ce au părăsit grădina Eden, Adam și Eva au avut doi fii: Cain și Abel. Când au crescut mari, Cain a lucrat pământul, l-a săpat și l-a semănat, iar Abel a avut grijă de turmele tatălui său; era păstor.

Odată, la seceriș, Cain a luat o parte din recoltă și i-a dăruit-o lui Dumnezeu. Era felul lui de a-I mulțumi. Abel, a dăruit lui Dumnezeu un miel din turma sa. Acestea au fost daruri frumoase, care arătau dragostea lor față de Dumnezeu. El se uită însă în inima noastră, să vadă, ce fel de oameni suntem...

Abel era un om bun și lui Dumnezeu i-a plăcut darul lui. Cain l-a urât însă pentru aceasta pe Abel; era invidios și supărat, pentru că Dumnezeu primise jertfa fratelui său, dar nu și pe a lui. Lui Dumnezeu nu i-a plăcut darul pe care îl oferise el întrucât jertfa sa nu fusese adusă din toată inima.

Într-o zi, când ieșeau la câmp, Cain l-a ucis pe Abel, crezând că nimeni nu l-a văzut. Dar Dumnezeu știa ce săvârșise Cain și i-a vestit imediat pedeapsa, ca pe un blestem al pământului ce înghițise sângele fratelui său. Dumnezeu i-a spus: „Când vei lucra pământul, acesta nu-și va mai da roadele sale ție“.

De atunci, Cain a fost ca un fugar pe pământ.

Lumea lui Dumnezeu – lumea care fusese atât de bună – începuse să-și arate răutatea din cauza îndepărtării de Dumnezeu.